

ਉਲਠੇ ਕਾਠਠਾਠ ਚੱਚੁਠ ਫੁੱਠਠ ਫੁੱਠ?

"ਏ ਨਬੀ! ਅਪਨੀ ਪਤਨੀਠ, ਅਪਨੀ ਬੇਟੀਠ ਠੁਰ ਈਮਾਨ ਵਾਲੇ ਲੋਗੋਂ ਕੀ ਸੁਤਰੀਠੋਂ ਸੇ ਕਹੁ ਢੇਂ ਕਿ ਵੇ ਅਪਨੇ ਊਪਰ ਅਪਨੀ ਚਾਢੇਂ ਡਾਲ ਲੀਯਾ ਕਰੇਂ। ਯਹੁ ਈਸਕੇ ਅਢਿਕ ਨਿਕਟੁ ਹੈ ਕਿ ਵੇ ਪਹਚਾਨ ਲੀ ਝਾਏਂ, ਫੀਰ ਉਨ੍ਹੇਂ ਕਸ਼ਟ ਨ ਪਹੁੰਚਾਯਾ ਝਾਏ। ਠੁਰ ਅਲੁਲਾਹੁ ਬਹੁਤ ਕਸ਼ਮਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਅਤੁਯੰਤ ਢਯਾਵਾਨੁ ਹੈ।" [205] [ਸੁਰਾ ਅਲ-ਅਹੁਝਾਬ : 59]

ਮੁਸੁਲਿਮ ਮਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਸ਼ਬੁਢ ਕੇ ਅਰੁਠ ਕੋ ਅਚੁਠੀ ਤਰਹੁ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ। ਝਬ ਵਹੁ ਅਪਨੇ ਬਾਪ, ਮਾਝ, ਬੇਟਾ ਏਵੰ ਪਤੀ ਸੇ ਪੁਯਾਰ ਕਰੁਤੀ ਹੈ, ਤੋ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨਮੇਂ ਸੇ ਹਰ ਏਕੁ ਕੇ ਸਾਠ ਪੁਯਾਰ ਕੀ ਏਕੁ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਪਤੀ, ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ ਯਾ ਅਪਨੇ ਮਾਝ ਸੇ ਉਸਕੀ ਮੋਹੁਬੁਬਤ ਉਨਮੇਂ ਸੇ ਹਰ ਏਕੁ ਕੋ ਉਸਕਾ ਅਢਿਕਾਰ ਢੇਨੇ ਕੀ ਮਾੰਗੁ ਕਰੁਤੀ ਹੈ। ਉਸਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਸਪਰੁ ਅਢਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕਿ ਉਸਕਾ ਸਮੁਮਾਨ ਹੋ, ਮਲਾਝ ਕੇ ਸਾਠ ਪੇਸ਼ ਆਯਾ ਝਾਏ, ਈਸੀ ਤਰਹੁ ਉਸਕੇ ਬੇਟੇ ਕਾ ਉਸਪਰੁ ਹਕੁ ਹੈ ਕਿ ਉਸਕੀ ਢੇਖੁ-ਮਾਲ ਹੋ ਏਵੰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ ਢੀ ਝਾਏ। ਵਹੁ ਅਚੁਠੀ ਤਰਹੁ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਬ, ਕੈਸੇ ਠੁਰ ਕਿਸਕੇ ਸਾਮਨੇ ਅਪਨੀ ਸ਼ੋਮਾ ਝਾਹਿਰ ਕਰੁਨੀ ਹੈ। ਵਹੁ ਕਿਸੀ ਅਝਨਬੀ ਕੇ ਸਾਠ ਮਿਲੁਤੇ ਸਮਯ ਉਸ ਤਰਹੁ ਕਾ ਕਪੜਾ ਨਹੀਂ ਪਹਨੁਤੀ, ਝਿਸ ਤਰਹੁ ਕਾ ਕਪੜਾ ਕਿਸੀ ਕੁਰੀਬੀ ਕੇ ਸਾਠ ਮਿਲੁਤੇ ਸਮਯ ਪਹਨੁਤੀ ਹੈ। ਵਹੁ ਏਕੁ ਹੀ ਹਾਲਤ ਮੇਂ ਸਬਕੇ ਸਾਮਾਨੇ ਨਹੀਂ ਆਤੀ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹਿਲਾ ਏਕੁ ਸੁਵਤੰਤਰ ਮਹਿਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਢੂਸਰੋਂ ਕੀ ਝੁਵਾਹਿਸ਼ ਠੁਰ ਫੈਸ਼ਨ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਬੰਢੀ ਬਨਨੇ ਸੇ ਈਨਕਾਰ ਕਰ ਢੀਯਾ ਹੈ। ਵਹੁ, ਉਸ ਤਰਹੁ ਕਪੜਾ ਪਹਨੁਤੀ ਹੈ ਝੋ ਉਸਕੇ ਲੀਏ ਉਚਿਤ ਹੋ, ਝੋ ਉਸੇ ਝੁਸ਼ੀ ਪੁਢਾਨ ਕਰੇ ਠੁਰ ਉਸਕੇ ਸੁਸ਼ਿਕਰੁਤਾ ਕੋ ਰਾਝੀ ਕਰੇ। ਢੇਖੁਏ, ਕੈਸੇ ਪਸ਼ਿਚਮ ਮੇਂ ਮਹਿਲਾਏਂ ਫੈਸ਼ਨ ਠੁਰ ਫੈਸ਼ਨ ਹਾਉਸੋਂ ਕੀ ਗੁਲਾਮ ਬਨ ਗਝੀ ਹੈਂ। ਯਢਿ ਉਨਸੇ ਕਹਾ ਝਾਏ ਕਿ ਈਸ ਸਾਲ ਕਾ ਫੈਸ਼ਨ ਚੁਠੋਟੀ, ਟਾਝਟ ਪੈਂਟ ਪਹਨਨੇ ਕਾ ਹੈ, ਤੋ ਮਹਿਲਾਏਂ ਉਸੇ ਪਹਨਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਢੀਝੁ ਪੜੁਤੀ ਹੈਂ ਠੁਰ ਯਹੁ ਨਹੀਂ ਢੇਖੁਤੀ ਹੈਂ ਕਿ ਯਹੁ ਉਨਕੇ ਲੀਏ ਫਿਟੁ ਹੈ ਯਾ ਉਸੇ ਪਹਨਨੇ ਮੇਂ ਉਨ੍ਹੇਂ ਆਰਾਮ ਮਹਸੂਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਂ।

ਆਝ ਮਹਿਲਾਠੋਂ ਕੀ ਸੁਠਿਤੀ ਕਿਸੀ ਸੇ ਚੁਠੀਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਝਬ ਉਨ੍ਹੇਂ ਏਕੁ ਵਸੁਤੁ ਬਨਾ ਢੀਯਾ ਗਯਾ ਹੈ। ਲਗਮਗੁ ਹਰੁ ਵਿਝਾਪਨ ਯਾ ਪੁਕਾਸ਼ਨ ਮੇਂ ਨਗਨ ਮਹਿਲਾ ਕੀ ਤਸੁਵੀਰ ਹੋਤੀ ਹੈ, ਝੋ ਪਸ਼ਿਚਮੀ ਮਹਿਲਾਠੋਂ ਕੋ ਈਸ ਯੁਗੁ ਮੇਂ ਉਨਕੇ ਮੂਲੁਯ ਕਾ ਏਕੁ ਅਪੁਰੁਤੁਯਕੁ ਸੰਢੇਸ਼ ਢੇਤਾ ਹੈ। ਮੁਸੁਲਿਮ ਮਹਿਲਾ ਕਾ ਅਪਨੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਕੋ ਚੁਪਾਨਾ, ਯਹੁ ਪੂਰੀ ਢੁਨੀਯਾ ਕੋ ਏਕੁ ਸੰਢੇਸ਼ੁ ਹੈ ਕਿ ਵਹੁ ਬਹੁਮੂਲੁਯ ਈਸਾਨ ਠੁਰ ਅਲੁਲਾਹੁ ਕੀ ਠੁਰ ਸੇ ਸਮੁਮਾਨੀਯੁ ਹੈ। ਝੋ ਉਸਸੇ ਬਰੁਤਾਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਸਕੇ ਲੀਏ ਅਨਿਵਾਰੁਯੁ ਹੈ ਕਿ ਵਹੁ ਉਸਕੇ ਝਾਨ, ਸਮੁਯੁਤਾ, ਉਸਕੇ ਢੁਢੁ ਵਿਸ਼ੁਵਾਸ ਠੁਰ ਵਿਚਾਰ ਕੋ ਢੇਖੁਕਰੁ ਨਿਰੁਯੁ ਲੇ, ਨ ਕਿ ਉਸਕੇ ਝਿਸੁਮੁ ਕੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਕੋ ਢੇਖੁਕਰੁ।

ਮੁਸੁਲਿਮ ਮਹਿਲਾ ਈਸੁ ਬਾਤ ਕੋ ਮੀ ਸਮਝੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨੁਵ ਸੁਵਮਾਵ, ਝਿਸਪਰੁ ਅਲੁਲਾਹੁ ਨੇ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਪੈਢਾ ਕੀਯਾ ਹੈ, ਉਸਕੀ ਮਾੰਗੁ ਯਹੁ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਝ ਕੀ ਰਕਸ਼ਾ ਠੁਰ ਅਪਨੇ ਆਪਕੋ ਕਸ਼ਟੁ ਸੇ ਬਚਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਵਹੁ ਅਪਨੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਕੋ ਅਝਨਬੀਠੋਂ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਪੁਕਟੁ ਨ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਸਮਝੁਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਈਸੁ ਤਠੁਯੁ ਕਾ ਕੋਝੀ ਈਂਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਏਕੁ ਝੂਬਸੂਰੁਤੁ ਲੜੁਕੀ ਝੋ ਝੁਲੇਆਮੁ ਅਪਨੀ ਝੂਬਸੂਰੁਤੀ ਝਾਹਿਰ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਗੁਰੁਵੁ ਮਹਸੂਸ ਕਰੁਤੀ ਹੈ, ਝਬ ਵਹੁ ਬੁਢਾਪੇ ਕੋ ਪਹੁੰਚੁਤੀ ਹੈ, ਤੋ ਯਹੁ ਈਚੁਠੁ ਕਰੁਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਸਮੀ ਮਹਿਲਾਏਂ ਪੁਢਾ ਕਰੁਤੀਂ।

